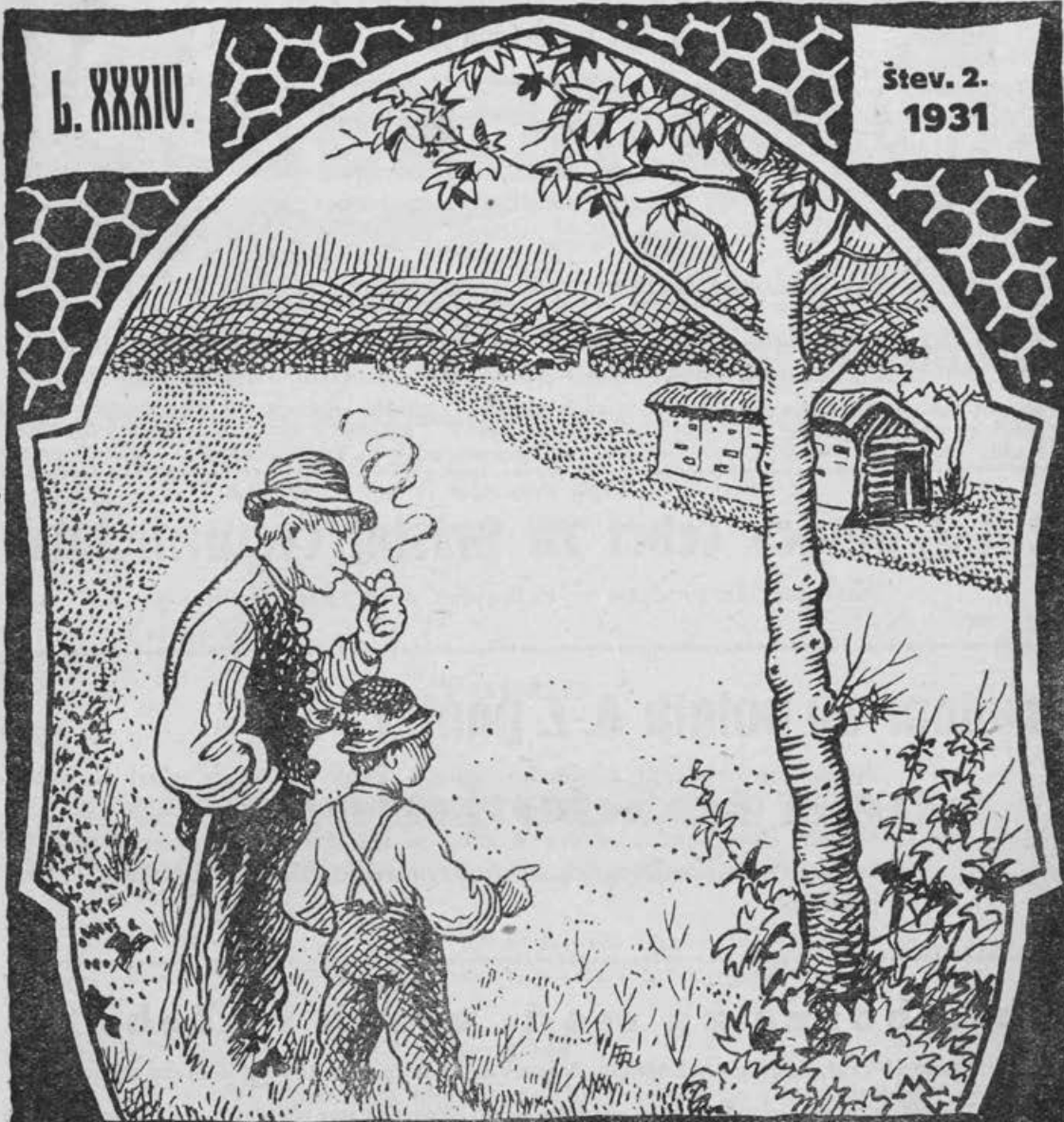

L. XXXIV.

Štev. 2.
1931

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Vabilo na redni letni občni zbor »Čebelar- skega društva za Slovenijo«	17	Letno poročilo čebelar. opazovalnih postaj	24
Vabilo na V. redni občni zbor »Zveze čebe- larskih podružnic za Mariborsko oblast		Opazovalne postaje	25
Ivan Jurančič — sedemdesetletnik	18	Bilanca blagovnega oddelka	27
Prispevki k razpravi o zadruzi	18	Društvene vesti	28
Štivo za začetnike	21	Podružnične vesti	30
		Dopisi	30
		Drobiz	31

Štiskalnico za satnice

46 cm dolgo in 32 cm široko prodam za 700 Din. Dr. Brence v Celju

12 A.-Ž. panjev čebel za pristni cvetlični med

zamenjam ali prodam. — Petkovšek Jožef, Bled II., Rečica 22.

Prodajam 30 polnih A.-Ž. panjev

dobro preskrbljenih z zimsko zalogo. Panji so 4 leta stari in dobro narejeni. Cena za panj 450— Din, eventuelno 400 Din. Kdor kupi vse skupaj, dobi točilo, rezervne sate za vse panje in 2 omarici za satje zastonj. Proti jamstvu čakam na denar. — ROBERT VIDMAR, Sv. Križ pri Litiji.

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Franc Horvat, začasno v Zagrebu, Nova Vas 21 A, proda 300 kg ajdovca à Din 10—.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Satnice

so že
na razpolago!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI
UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarsko društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potreščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. februarja 1931. / Številka 2.

Letnik XXXIV.

Vabilo

na

redni letni občni zbor
„Čebelarskega društva za Slovenijo“,

ki bo v nedeljo 22. marca 1931 ob 10. uri v dvorani Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani, Miklošičeva cesta (nasproti sodne palače).

Dnevni red:

1. Pozdrav in otvoritev občnega zbora po predsedniku.
2. Tajniško poročilo.
3. Blagajniško poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Volitev novega odbora.
6. Skupno glasilo.
7. Čebelarska zadruga.
8. Slučajnosti.

Zaradi izredne važnosti dnevnega reda prosimo obilne udeležbe. Eventuelne predloge in nasvete je treba poslati društvenemu tajniku najkasneje do 10. marca 1931.

Polovične vožnje za delegate vsled novih predpisov ne bomo mogli doseči. Pošljite zato na občni zbor osebe, ki uživajo pravico do polovične vožnje.

Vabilo

na

V. redni letni občni zbor

Zveze čebelarških podružnic za mariborsko okrožje

ki bo v nedeljo, dne 22. februarja 1931 ob pol 9. dopoldne v Domu v Samostanski ulici v Celju.

Spored:

1. Pozdrav in otvoritev po predsedniku.
2. Tajniško poročilo.
3. Poročilo blagajna in računskih preglednikov.
4. Volitev odbora in računskih preglednikov.
5. Slučajnosti.

Podružnice Vabimo, da se občnega zbora po svojih delegatih udeleže polnoštevilno!

Ivan Jurančič — sedemdesetletnik.

Dne 26. decembra 1930 je obhajal odlični slovenski učitelj čebelarstva Ivan Jurančič v Andrencih v Slovenskih gozdaricah sedemdesetletnico.

»Slov. Čebelar« je objavil življenjepisa tega zaslužnega čebelarja že leta 1925., ko je slavil štiridesetletnico čebelarjenja.

Danes, ko leze našemu prijatelju Ivanu že osmi križ na hrbet, mu seveda kar najlepše čestitamo na sedemdesetletnici, želeč mu obenem, da bi se še dolgo let veselil vseh dosegljivih zemeljskih sladkosti — v zdravju in sreči. Tudi »Slov. Čebelar«

mu pošilja polno rešto najprisrčnejših čestitk in se z globoko hvaležnostjo spominja svojega najstarejšega in najzvestejšega sotrudnika.

Janek, naj Ti bo srečen čas Tvojega življenjskega večera! Zlata doba, polna uspešnega dela za napredek slovenskega čebelarstva, je za Tabo. Sedaj je čas, da se odpočiješ in se do mile volje nakramljaš s svojimi čebelicami, rožicami in z vsem, kar Ti je milega in dragega...

Krožico lotmeržana, ka's zdraf no zadovolen osta, doči neš mrja!

Prispevki k razpravi o zadrugi.

Avgust Bukovec, Ljubljana.

O tistih, ki tržijo z medom.

reba je, da smo si še pred ustanovitvijo zadruga na jasnem o razmerah na domačih medenih tržiščih. Seznaniti se moramo s tistimi, ki tržijo z medom, zlasti pa z njih načinom prodaje. Ako se bo zadruga hotela v trgovini uveljaviti, tako uveljaviti, da ne

bo samo njej v korist, marveč vsem organiziranim čebelarjem, bo morala tako trgovati, da bo v vsakem pogledu izpolnila nade čebelarjev. Teoretično take težke naloge lahko rešimo, v praksi pa ne, ker od zadruga ne moremo in ne smemo pričakovati čudežev. Zame je pribito, da bo zadruga nekaterim čebelarjem v korist, nekaterim pa v škodo. Vsem ne bo mogoče

ustreči in se bo tudi še dalje »godila kriticna znatnemu delu slovenskih čebelarjev«.

Naj mi bo dovoljeno, da predstavim najprej našega čebelarja kot trgovca. Preden načnem to poglavje, omenjam, da je v Sloveniji organiziranih komaj petino čebelarjev (2400). Samo to razmeroma malo število je kolikor toliko dovezetno za društvena prizadevanja za izboljšanje čebelarskih razmer. Ne moremo pa reči, da so vsi organiziranci tako disciplinirani in trgovsko izurjeni, da bi mogli odločilno vplivati na način trgovanja z medom, zasti pa na višino cene.

Ako si jih ogledamo s trgovskega stališča, jih lahko uvrstimo v štiri skupine. V prvo spadajo naši najboljši čebelarji, ki prvačijo tudi pri prodaji medu. Svoj pridelek znajo brez posebnih težav spečati. Cene redkokdaj kvarijo, nasprotno, prav visoko jo drže. Blago nikdar ne razmetavajo, ker dobro vedo, da ga bodo ob priliki lahko po ugodni ceni prodali. Večinoma imajo tudi prvovrstno blago, ki ga znajo spretno pripraviti za prodajo. Z leti so si pridobili toliko zvestih kupcev, da niso nikdar zanje v zadregi. Ti čebelarji so kader naših najbolj podjetnih razpečevalcev medu. Čisto naravno je, da zadruga ne bodo nadležovali s ponudbami, ker med sami laže in draže lahko spečavajo. Zadruga bi jih utegnila pridobiti le tedaj, ako bi jim mogla nuditi večje ugodnosti pri prodaji, nego si jih znajo ustvariti sami. Tega ji pa ne bo mogoče, vsaj kar se tiče cene. Zato jih lahko zapiše med svoje konkurente. Kdor si je s trudom z leti pridobil kupovalcev, jih ne bo hotel izgubiti, pa če je še tako idealen čebelar, kajti pri kupčiji se idealizem neha. Nikjer na svetu ne odločuje v trgovini sentimentalnost, marveč zgolj naгон po samohranitvi, ki pa mora ostati v mejah dostojnosti in dopustnosti.

Druga skupina organiziranih čebelarjev so tisti, ki ne morejo ali pa ne znajo pri-

delka spečati. Večina teh nima pojma o trgovini in niso zmožni medu spečati niti tedaj, če imajo kupce v svoji neposredni bližini. Prav nič se ne potrudijo, da bi se blaga iznebili. Manjka jim trgovske žilice, oziroma podjetnosti. Ti čebelarji so vsekakor pomoči potrebni, saj ne morejo za to, da niso rojeni barantači. V posebno hudem položaju so zlasti tisti, ki so zelo oddaljeni od tržišč. Ta skupina čebelarjev je stalni kader društvenih nezadovoljnežev, ki samo stokajo, da medu ne morejo prodati, sami pa ne store ničesar, da bi ga spravili v denar, deloma ker tega niso zmožni, deloma pa ker jim manjka volje...

Zadruga jim bo morala posvetiti vso pozornost, ker je baš med njimi mnogo podiralcev cen, pa ne iz zavisti ali pa iz grabežljivosti, marveč iz nevednosti in iz bojazni, da bi medu kasneje sploh ne mogli prodati. Pograbijo pa prvo priliko, samo da se blaga iznebe. Čebelarji, ki niso sposobni za prodajo medu in ki se boje, da bi jim blago doma ostalo ako ga brž ne prodado, so pa tudi glavni dobavitelji raznih prekupcev in špekulantov z medom.

Tretja skupina so tisti mali čebelarji, ki žive v siromašnih razmerah in ki so v stalnih zadregah za denar. Ti so primorani, da med čimprej prodado, pa čeprav po nizki ceni, samo da dobe sredstev za vsakdanji kruh. Ti so največjega usmiljenja vredni in jim noben človek ne more in ne sme zameriti, ako v sili med razmetavajo in podirajo cene. Tem čebelarjem bo morala zadruga najprej priskočiti na pomoč, to pa bo tem laže, ker med njimi ni niti enega večjega čebelarja in je množina njih medenega pridelka majhna.

Sedaj si pa oglejmo še naše velečebelarje. Po mojem naziranju in vpoštevaje naše ne baš sijajne čebelarske prilike, je velečebelar tisti, ki ima nad 100 A.-Ž. panjev. Skoraj nepotrebno se mi zdi omenjati,

da so vsi velečebelarji »poglavje zase«. V čebelarstvo so vtaknili večjo vsoto denarja. Ta se jim mora tako obrestovati, da jim čebele resnično donajajo dobiček. Nekateri od njih žive celo zgolj od dohodkov iz čebelarstva. Da to dosežejo, premikajo čebele iz paše v pašo, in ker dobro poznajo vsa pasišča, pridelajo tudi mnogo medu. To jih pa sili, da iščejo kupcev, kjerkoli morejo. Resnica je, da so velečebelarji tisti, ki preplavljajo naša najvažnejša medena tržišča s svojim blagom toliko, da so male čebelarje skoraj povsod izpodrinili. N. pr., v Ljubljani je ni trgovine, ki bi je ne imeli v evidenci. Povsod naletiš na njih med in na njih konkurenco. Z nadrobno prodajo se malo ukvarjajo, zato pa tem živahnije s kupčijo na debelo. Letos n. pr. so oblezli vso Gorenjsko in obdelali slehernega branjevca. Posledice so se pojavile. Sedaj so dan na dan pritožbe domačih čebelarjev, da zaradi cenejšega tujega medu ne morejo spečati domačega. Morali bi ga prodajati po smešnih cenah, ako bi hoteli uničiti tujo konkurenco. Velečebelarji so spretni in podjetni trgovci. Ne ustrašijo se niti truda niti stroškov, da spravijo čim več medu v denar. V zadnjem času so si omislili celo avtomobile za razvažanje medu. Razume se, da so njih cene vedno najugodnejše, sicer bi ne mogli konkurirati.

Velečebelarji pa zalagajo tudi veletrgovce z medom. Tem morajo dajati med po nizkih cenah. Posledice občutijo vsi čebelarji. Razume se, da tak način prodaje ne vpliva ugodno na druge čebelarje. V strahu, da bi medu ne mogli spečati, začno med povsod ponujati — za vsako ceno. Obilica ponudb pa podira ceno.

Velečebelarji bodo največji konkurenti zadruga in največja nevarnost za njeno življenjsko možnost. Le ako bo zadruga našla potov in sredstev, da bo onemogočila njih vpliv na ceno in porabo, oziroma njih brezobzirno konkurenco, bo lahko z uspehom tržila, oziroma se uvedla v trgovino tako, kakor ji vsi pravi čebelarji od srca želijo. Dvomim pa, da bi se zadrugi to posrečilo,

ker predobro poznam velečebelarje in njih delavnost ter podjetnost v lastno korist.

Veliko škodo in zmešnjavo v cenah povzročajo zlasti neorganizirani čebelarji (9000). Ti niso strokovno izobraženi in nimajo zmisla za vzajemno delo. Njih pridelek pa je večinoma tudi slab. Razpečavajo ga po zelo nizkih cenah, ker višjih za tako blago ne morejo doseči. Razmetavanje slabega blaga pa kvarno vpliva tudi na cene finega. Pri nas konsument še ne zna na pogled ločiti slabega blaga od dobrega. Neorganizirani čebelarji škodujejo zlasti kupčiji na drobno, ki je pri nas najbolj razvita. Tudi so glavni dobavitelji raznih prekupcev z medom, ki kupujejo le najcenejše blago. Kako naj zadruga onemogoči kvarni vpliv teh čebelarjev? Jaz ne najdem odgovora!

Poleg čebelarjev trgujejo z medom tudi nekateri trgovci s špecerijskim blagom in pa medarji. Kar se tiče trgovcev omenjam, da trgujejo nekateri samo z medom v kebljih (z ajdovcem), ki ga nakupijo jeseni. Blago oddajo zlasti pred prazniki malim trgovcem v nadrobno prodajo. Med plačujejo slabo, s tem pa tlačijo cene novzdol. Zato je njih blago tudi v nadrobni prodaji zelo ceno in to vpliva na splošno pocenitev ne glede na kakovost. V zadnjem času so se nekateri trgovci z vso silo lotili trgovine z medom. Dobili so ga gotovo od domačih čebelarjev ali pa iz drugih krajev Jugoslavije neverjetno poceni, da ga morejo sedaj na drobno prodajati po izredno nizkih cenah (ajdovca in hojevca po 12 Din kg, cvetličnega pa po 14 Din). Konkurenca teh trgovcev je za nas naravnost porazna in je nobena poštena zadruga ne bo mogla posnemati, ker bi bilo to pod njeno častjo. Kaj naj spričo takih razmer zadruga stori? Ničesar, ker ne bo mogla ničesar storiti, dokler bodo čebelarji sami sebi grob kopali s tem, da zalagajo špekulante s svojim medom po takih cenah.

Medarji kupujejo med večinoma v satju, oziroma podirajo jeseni panje in koše, ki jih kupijo od čebelarjev. Med organiziranimi čebelarji ni takih dobaviteljev medar-

jem. Med od medarjev je na zelo slabem glasu (prešanec). Z novim zakonom o živilih mu je bil zadan smrten udarec in bo v doglednem času izginil iz trgovine.

Vsem tem prodajalcem medu se bo pridružila sedaj še zadruga, seveda kot veletrгоvec z medom. Ob rojstvu ji ne bo mehko postlano. Poleg denarnih in blagovnih skrbi, jo bo trla še neizkušenosť v trgovini. Že ob ustanovitvi bo zadela ob veliko konkurencu sedanjih kupčevalcev z medom (trgovcev, čebelarjev in velečebelarjev), ki jim zadruga ne bo kos, če ji ne bo mogóče nuditi istega blaga po nižji ceni ali pa boljšega po isti ceni.

Ni se bati, da zadruga sploh ne bi delala kupčij, toda nikar ne pričakujmo, da bo mogla pregnati medeno krizo in odločilno vplivati na ceno medu. To bi bilo mogoče doseči le z izjemnimi sredstvi, n. pr.

z monopoliziranjem trgovine z medom. Ako bi zadržnikom kaj takega obetali, bi uganjali preprosto čebelarstvo demagogijo.

Da pa ugradimo zadrugi pot, moramo najprej skrbeti, da bodo imeli slovenski čebelarji več čuta in zmisla za skupnost. Sporedno s tem pa moramo skrbeti, da se seznanijo z osnovnimi pojmi o trgovini z medom, zlasti pa s pravilnim pripravljanjem medu za kupčijo. Tudi naše podružnice bo treba pobuditi, da se bodo zanimale za odbiro in za zbiranje medu. Najbolj bomo pa podprli zadrugo, ako ji omogočimo prodajo takega medu, kakršnega ne bo imel noben prekupec, medu, ki bo imel varstveno znamko — »Kontroliran med«.

Za vse to pa je treba več letnega vztrajnega dela. To pa nas ne sme plašiti!

(Dalje prihodnič.)

Mesečna navodila.

Fr. D. Jug — Brezje.

Januar — Februar — Marec.

Čebelni panj je ljudska država, zgrajena s popolno socialno enakostjo in z zglednim gospodarstvom, in jo vodi vrhovni zakon reda in dela. Lahko rečemo, da bi težko našli pri ljudeh javnopravno družbo, ki bi bila tako smotreno urejevana ko čebelni panj.

To naj bi bilo prvo opozorilo za vsakega čebelarja, ki prevzema skrb nad temi čudovitimi skrivnostnimi bitji. Prvi pogoj za vsakega čebelarja je, da tajnosti polne naravne zakone čebel spoštuje in ne dela

z njimi nič takega, kar bi bilo proti njih naravi.

Resničen je pregovor, da nihče ne ve vsega in da se mora človek učiti, dokler živi. To velja še posebno za nas čebelarje, kajti ni ga, ki bi si upal trditi, da mu ni nič več neznanega in skrivnostnega v kraljestvu čebel. Zato se pri njih opravljanju ne smemo v nobeni stvari prenačgiliti, ampak moramo vsako stvar trikrat premisliti, preden kaj ukrenemo.

Nobenega panja ne smemo odpreti, ne da bi poprej vedeli, kaj imamo v njem opraviti. Zato moramo pa vedeti, kaj čebele v njem počnejo in kaj je treba v njem storiti.

Ako bi kdo panje odpiral brez smotra ter v plodiščih brskal in šele iskal dela, ne bi ravnal prav. Zaradi tega je treba zlasti začetniku znanja in prakse, da more že po zunanem vedenju čebel vedeti, kaj v panju ni v redu.

Ročnost pri oskrbovanju čebel. Ako je v panjih v zgodnji pomladi kaj važnega opravila, moramo to storiti le kakega južnega, toplega, solnčnega dne med 11. in 12. uro, v poznejši pomladi in poleti pa med 5. in 12. uro. Popoldne, dokler se mlade čebele prašijo, ni pametno plodišča pregledovati, ker so tudi v panju nemirne in smo lahko ob matico. — Najlaže opravljamo delo v plodiščih kak lep, solnčen dan med časom, ko je mnogo čebel na paši.

Mala opravila v panjih lahko opravljamo brez dima in brez rokavic. Pri večjih opravilih pa, ako moramo plodišče izlagati zaradi kakega večjega pregleda ali prestavljanja zasedenih satov, se moramo oborožiti z vsem potrebnim. Ne prezrimo, da moramo delo hitro in mirno opraviti. Ako pa čebele brenčijo okoli glave, da se jim moramo umikati, je umljivo, da ga ne moremo v redu opraviti.

Dima pri čebelah ne smemo mnogo rabiti. Samo toliko ga na lahko puhnemo zadi v panj med nje, da se pomaknejo med satje. Včasih jih pa še zakaditi ni treba, n. pr. kadar se pripravljajo na rojenje. Najhujše so spomladi in pa, ko prične nova matica zalegati.

Pri oskrbovanju panjev je treba poleg dobrega razuma in spretnih rok tudi nekaj potrebnega orodja. Spomladi potrebujemo plitvo grebljico za čiščenje dna. Med letom rabimo kadilnik, priročno kozico za odlaganje satov, cmelce, oster nož za obrezovanje satja, sipalnik, na katerega ometamo čebele, da zopet zlezejo v panj. Za ometanje čebel s satja je najboljša perutnica od gosi ali pa purana. Ščetinasto ometlo ni dobro, ker draži čebele. Imeti moramo tudi nekaj praktično urejenih matičnic. Sami zase potrebujemo praktične rokavice iz usnja ali pa iz gumija in primerno krinko (čebelarsko kapo), ki pa ne sme biti iz pre-

goste žične tkanine, sicer skozi njo ne vidimo dobro.

To je vse orodje, ki ga potrebujemo za opravljanje panjev. Orodje, ki ga potrebujemo pri drugih opravilih, bom omenjal pri navodilih sproti.

Premični deli v panju. Skušnja nas uči, da se nekateri začetniki dolgo ne morejo privaditi čebelarjenja v panjih s premičnim delom. Posebno A.-Ž. panji jim delajo preglavice. Toda ni ga panja, ki bi nam v začetku ne napravljaval težav. Pri vsakem sistemu se moramo iznova učiti, kako je treba izvrševati posamezna opravila, da gre delo od rok. Sploh je treba za vsako delo nekaj spretnosti, pa najsi bo na videz še tako enostavno. Spretnost pa si pridobimo le s prakso. To velja seveda še posebno za čebelarska opravila.

Ako hočemo z lahkoto čebelariti v panjih s premičnim delom, skrbimo, da bodo lično in pravilno izdelani. Posebno okenca, ki zadi pripirajo satnike, moramo brez tresljajev snemati. Ako je okence pretesno posebno v A.-Ž. panju, da ga je treba s silo odstraniti, je to velika napaka, ker s tem čebele zdražimo že poprej, preden smo pričeli delati. Prav tako na lahko moramo odpirati vratca, zagozde pri žrelih in končnice pri kranjcih; vendar morajo biti tako narejene, da dobro zapirajo.

Pri tem si moramo sami pomagati. Zato imejmo vedno v čebelnjaku poleg drugega orodja tudi stružec, da po potrebi kak del v panju, ki je postal pretesen, postružimo in namažemo z lojem. Isto velja tudi za matične rešetke.

Najlaže oskrbujemo take panje, ki so vsi po eni meri izdelani, da je vsak premični del poraben tudi v drugem panju istega sestava. Kjer pa tega ni, mora biti vsak premični del zaznamovan s številko, kakršno ima panj, v katerega ta del spada. Najvažnejši del panja so satniki. Ti si morajo biti popolnoma enaki, sicer nam napravljajo velike težave. Zato proč s takimi satniki, ki se v meri ne zlagajo z drugimi!

Zapisal sem te opomine največ za one čebelarje, ki imajo panje šele v delu. —

Onim pa, ki imajo v čebelnjaku že veliko grmado panjev raznih mojstrov in raznih mer, a si ne morejo več pomagati, se je treba seveda pri upravljanju čebel mučiti z večjo potrpežljivostjo.

Spomladansko oskrbovanje čebel. Spomladi kakega lepega dne proti koncu marca meseca ali v začetku aprila, porabimo prvo priliko, da čebelna plodišča temeljito pregledamo in osnažimo še enkrat panjem dna. Lepenko ali papirnato podlago potegnemo iz plodišča ter jo osnažimo in presušimo in spravimo na suhem za prihodnje leto. Pregledati moramo v vsakem panju vse plodišče, da se prepričamo, kako se množi zalega in kako je panj založen s hrano. Najprej vzamemo iz plodišča dva skrajna sata, na katerih še ni zalege, in ju postavimo na kozico. Drugih satov pa ne zložimo na kozico, ampak jih le razmaknemo na stran. Nato potegnemo še vsak sat posebe iz plodišča ter pogledamo, kako se razvija zalega, da spoznamo vrednost matice. Ako vidimo v satu pokrito in odprto zalego ter tudi jajčeca, vse pa v lepem redu strnjeno, tedaj je matica dobra. Ako je pa zalega raztresena, je pa matica slaba. Tak panj si moramo zabeležiti in ga še od časa do časa pregledati. Ako se ne izboljša, mu je treba matico izmenjati. Ne moremo pa kakega takega obsoditi, ako ima v tem času manj zalege ko drugi. Nekateri prično gojiti zalego pozneje in zato navidezno zaostanejo za drugimi. Glavna reč je, da matica v redu stavi zalego, pa se bo panj morda pozneje hitreje razvijal. Razvoj je odvisen tudi od množine čebel. Ako jih je v njem malo, je umljivo, da ima malo zalege. Če ima panj zelo malo živali, a lepo zalego, ne storimo napačno, ako mu pridružimo kako slabejšo družino, ki ima matico sumljive vrednosti. S tem se iznebimo slabiča, od katerega nimamo prida pričakovati.

Konec marca meseca ali pa v začetku aprila je navadno zalega že na dveh ali treh satih. Ako so čebele prezimile v sredini plodišča, je zalega tudi v sredini, ako pa ob kraju, je tudi zalega ob kraju plo-

dišča, kajti prva spomladanska zalega je vedno tam, kjer je matica prezimila.

Ako hočemo, da se bo zalega pravilno razvijala, moramo sedaj, ko je že nehalo zmrzovati ter čebele že redno izletavajo na pašo, premakniti čebelno gnezdo v sredino plodišča, na obe strani pa uredimo sate s hrano in obnožino.

Pri tej priliki moramo misliti tudi na trote. V kratkem času se bo namreč vzbudil pri čebelah naгон po gojitvi teh debeloglavcev. Naravni zakoni zahtevajo, da morajo čebele v rojilni dobi imeti trote, zato jim tega ne smemo zabraniti. Vendar ne smemo dopustiti, da bi jih gojile po svoji volji. Čebelar lahko to omeji do določene meje. Zadostuje vsakemu panju 1000 do 2000 trotov, zato ne smemo v plodišču imeti preveč trotovine, trotjega satja. Zadosti je, ako jim ga pustimo 2 dm². To bi bili morali že jeseni urediti, toda ako smo tedaj zamudili, sedaj še lahko popravimo. Ako ima začetnik v plodišču kakega panja preveč napol izdelanih satov, pa nima celih, da bi jih s temi nadomestil, si lahko pomaga na ta način, da nalepi v neizpolnjene prostore v satnikih kose čebelnega satja, ki ga je jeseni izrezal iz kakega kranjčiča, sicer mu čebele nedodelane sate izpolnijo s samo trotovino. Če bi pa, kakor se lahko zgodi, v katerem panju v plodišču ne bilo trotjih celic, n. pr. ako je bilo vse satje zgrajeno na celih satnicah, moramo pa na dveh satih v spodnjem voglu izrezati za 1 dm² čebelnega satja, da imajo čebele priliko na praznem prostoru potegniti trotje celice. Tudi ako so na kakem starejšem satu že več let stare trotje celice, storimo bolje, da jih izrežemo. Potem napravijo na istem mestu nove. V starih trotjih celicah se namreč redijo majhni, slabotni trotje.

Pri tem pregledovanju panjev ugotovimo še, ali imajo družine dovolj hrane, da jih o pravem času nakrmimo ako je treba, kajti na spomladansko pašo se ne moremo prav nič zanesti. V aprilu mesecu morajo imeti posamezni panji še vsaj 2—3 kg medene zaloge. Ko smo vse panje s premičnim delom pregledali in uredili ter jih zopet to-

plo odeli, jih pustimo za nekoliko tednov pri miru. Kranjiče pa, ki nimajo premičnega dela, je težavneje pregledati in urediti. Vendar moramo tudi pri teh izvršiti notranji pregled. Za to pa moramo čakati ugodnega lepega dne, da kaže toplomer v senci vsaj 12—15° C. Tedaj vzamemo kranjiča iz sklada in ga položimo v čebelnjaku ali zunaj njega na mizo ter mu odtrgamo dno. Nato ga obrnemo in pregledamo satje, da vidimo, koliko ima zalege, koliko medu in če matica pravilno zalega. Če je panj prav slaboten ali brezmatičen, ga združimo s kakim drugim. Ako smo pa našli vse v redu, ga postavimo na svoje mesto. Na tak način pregledamo vse kranjiče in panje z nepremičnim delom. Ako kakemu primanjkuje hrane, ga zabeležimo, da ga pozneje napitamo. Pri kranjičih je treba posebne pozornosti, da ne krmimo čez dan,

ker bi lahko s tem zvalili druge čebele na rop.

Spomladi potrebujejo čebele mnogo vode, ki jo rabijo za razmakanje obnožine in starega medu. Iz te mešanice namreč prirejajo hrano za zalego. Vodo nabirajo na mokrih tleh in po rosnih rastlinah. Kadar je pa suho vreme, jo težko dobe, zato moramo že zgodaj spomladi skrbeti za primerne napajalnike v bližini čebelnjaka. — Napajalnike prirejajo na razne načine. Dober je vsak, da le služi svojemu namenu.

Konec aprila meseca se že lahko odločimo, katere panje bomo negovali za rojenje in katerih ne. Čas je že, da si oskrbimo in uredimo prazne panje za roje. Zadnji čas tudi, da si naročimo potrebno število satnic, bodisi, da jih kupimo ali pa zamenjamo za vosek. Satnice hranimo do rojilne dobe v suhi shrambi.

Letno poročilo

čebelarških opazovalnih postaj za l. 1929/30

(t. j. za čas od 1. okt. 1929 do 30. sept. 1930).

Jos. Verbič, Ljubljana.

Kakor že dve leti hočem tudi letos na podlagi mesečnih poročil in posebnih podatkov opazovalnih postaj podati celotno sliko našega čebelarjenja v preteklem letu.

Snov je razdeljena v dva dela, ki imata za podlago dve enako dolgi dobi.

Zimska doba.

Vreme in življenje čebel zunaj panjev. Vremenske razmere naj vsaj na kratko omenim, ker so v tesni zvezi z uspehom čebelarstva.

Ves oktober so lahni južni in zapadni vetrovi dobrohotno odpirali jutranjo meglo, ki je ležala po ravninah po vse dopoldneve. Iz meglenih jutranjih ur se je pogostoma razvil najlepši solnčen popoldan. Le proti koncu meseca je bilo deževno in po gorah je zapadel prvi sneg. Čebele niso imele v tem mesecu nobenega važnega opravila. Že avgusta meseca so

si priskrbele obilno zimsko zalogo, čebelar jih je zato brez skrbi prepustil njih usodi. Ker je bilo ugodno vreme, so imele v nekaterih krajih do 20 izletnih dni, okoristile so se pa z njimi zelo malo. Tu in tam so prinašale nekaj obnožine in namesto nektarja sadni sok, ki so se ga napile ob stiskalnicah.

V novembru je deževalo ves mesec. Kadar ni bilo padavin, so pa dolgočasni oblaki po cele dni pokrivali nebo. Cerknica, Krka, Sp. Ložnica, Ptuj, Guštanj niso imeli niti enega jasnega dne, toplina zraka pa ni bila nizka in le nekolikokrat je padla slana. Čebele so precej stalno bivale v panjih, zadnje dni so se pa povsod izpreletele. Opazili smo, da so bili panji, ki so jeseni dobili nove matice, postali žejni. V prvi polovici decembra meseca se je vreme izboljšalo. Južni vetrovi so večkrat razgnali oblake in pomagali oslabelem solnčnim žarkom, da so ogrevali

zemljo. V zadnji polovici je šele nastopila ostra burja, ki je okoli božiča prinesla nekaj snega, ki je obležal. Čebele so se tudi v decembru pojavljale zunaj panjev. Samo dve postaji sta imeli po 1 izletni dan, dve po 2, vse druge pa po več, celo po 10. Le Bohinjska Dobrava se ni ganila. Krají Sv. Gregor, Novo mesto in Orehova vas so poročali, da so mnogi panji okoli 15. dec. prinašali obnožino s teloha in trobentic. V Novem mestu so čebele dobile poželenje po tujem blagu.

Januar, ki je navadno najkrutejši zimski gospodar, je bil l. 1930. zelo zmeren in prizanesljiv. Toplina zraka je ponoči res padla do -4°C , v Jarenini izjemoma do -12°C , podnevi pa se je večkrat dvignila na 5°C . — Posamezne dni je na 17 postajah dosegla celo 10°C in še več. Posledica je bila, da je decembrski sneg skopnel in so se čebele prašile, vlačile mrtvice iz panjev in iskale vode.

Enako je bilo vreme in tudi delovanje čebel v prvi polovici februarja. V drugi polovici je zagospodarila huda burja, za njo so pa pritisnili snežni meteži. Proti

koncu meseca je snežna odeja zopet izginila.

Marec je bil še ugodnejši nego februar. Snega je padlo zelo malo, ponekod nič. Vetrovi so bili mili in gorki. Razvile so se prve pomladanske cvetlice in nastopili vsi pogoji za živahno delovanje čebel. Samo dve postaji sta imeli po 13 izletnih dni, vse druge po 17 in tudi po več. Čebele so prinašale mnogo obnožine in mnogo vode, ki so ž njo razredčevale med za krmilni sok. Razumljivo je, da se jih je zunaj panjev več ponesrečilo, posebno ob dneh, ko se je solnce nepričakovano večkrat skrilo za oblake, izguba pa nikakor ni bila tako velika kot druga leta. Pogostoma čitamo v tujih listih, da čebelarji olajšujejo v tem času čebelam preskrbo vode s tem, da jim jo nudijo v pitalnikih ali pa v razgrevanih na prostem stoječih napajalnikih. Letos »umetno« napažanje spričo ugodnega vremena ni bilo potrebno. Ob drugačnih razmerah pa bi bilo dobro, da bi ga tudi naši ljudje prekušali in nam o uspehih poročali.

(Dalje prihodnjic.)

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Mesečno poročilo za december 1930.

Čebele so prezimovale ugodno. Zračna toplina, ki se je gibala dnevno le za male razlike navzgor in navzdol ter znašala povprečno $1\text{--}6^{\circ}\text{C}$ in solnčni žarki, ki so ves mesec tičali za oblaki, jih niso vznemirjali. Izjema je bila le na Viču. Mnoge se niso prav nič brigale za zimsko naravo, nekatere so si jo pa nekolikokrat ogledale. Parabola medu je bila v skladju z vremenom in čebelnim brezdeljem, le v Nedeljici je bila izredno velika. Vzrok je razviden iz opazovalčevega poročila.

Vič pri Ljubljani. Zaradi previsoke topline so čebele po malem silile iz panjev ter padale v sneg.

Št. Vid nad Ljubljano. Po tukajšnjih trgovinah prodajajo ajdov med po 16 Din.

Gotovo so ga dobili od čebelarjev po 12 Din ali še ceneje. Sramotno je, da prodajajo med ceneje kot sladkor. S presnim maslom ga še dolgo ne bomo mogli primerjati. Kmetski čebelar še vedno ceni med po 20 do 25 Din kg, a gosposki čebelarji so mu ceno tako znižali.¹

Tacen pod Šmarno goro. V čebelnjakih dveh naših članov se je oglasil nepoklican gost. Velike škode ni naredil.

Škofja Loka. Hribovski čebelarji poročajo, da se bojijo griže. Bajе imajo nekateri že precej ponesnaženo satje. Ker ajda po hribih ni uspela, prezimljajo čebele na gozdnem medu.

¹ Niste poučeni, kdo je cene znižal in zakaj!

Mesečni pregled za december 1930.

Kraj	Višina nad morjem m	Označba opazovanega panja	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo										
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih d ^g	največ ridobil	naj- visja	naj- nižja	sred- nja te- svčna	zate- nih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol- jasnih	jasnih	vetrovnih		
			1.	2.	3.	1.	2.	3.														
			mesečni tretjini dkg						pridobil	no- rablj	C											
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	—	—	—	15	10	10	—	35	—	—	+12	-4	+1.2	—	4	6	24	3	4	6
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	—	15	15	10	—	40	—	—	+12	-5	+1.6	—	4	12	26	1	4	5
3. Št Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	—	5	15	20	—	40	—	—	+14	-7	+0.0	1	6	10	19	10	2	1
4. Tacen p. Šmar. goro	314	A.-Ž.	—	—	—	15	25	15	—	55	—	—	+13	-4	+2.0	3	4	8	28	1	2	10
5. Škofja Loka . .	349	A.-Ž.	—	—	—	30	25	30	—	85	—	—	+12	-5	+2.6	—	3	7	25	3	3	11
6. Virmaše pri Škofji Loki . .	361	A.-Ž.	—	—	—	15	25	25	—	65	—	—	+12	-4	+2.8	1	4	8	23	4	4	15
7. Blej, Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	30	20	10	—	60	—	—	+12	-7	+0.3	4	2	—	27	1	3	5
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	25	20	20	—	65	—	—	+11	-5	+1.9	—	3	4	30	7	4	22
9. Dob	305	A.-Ž.	—	—	—	20	—	60	—	80	—	—	+12	-7	+0.9	1	4	6	27	3	1	10
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	—	—	—	5	15	15	—	35	—	—	+14	-5	+1.5	2	5	7	25	1	5	4
11. Breg-Križe . .	483	A.-Ž.	—	—	—	20	20	20	—	60	—	—	+11	-6	+1.3	—	2	7	17	9	5	4
12. Cerknica . . .	575	A.-Ž.	—	—	—	10	25	20	—	55	—	—	+12	-7	+0.1	2	6	10	20	10	1	14
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	—	—	—	22	24	10	—	62	—	—	+9	-7	+0.1	—	6	10	17	8	6	16
14. Krka	300	A.-Ž.	—	—	—	15	15	10	—	40	—	—	+9	-6	+1.	—	5	4	27	2	2	11
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	—	—	10	25	15	—	50	—	—	+13	-5	+2.5	4	5	6	23	8	—	23
16. Novo mesto . .	180	A.-Ž.	—	—	—	15	25	20	—	60	—	—	+15	-5	+2.1	4	7	9	5	6	—	—
17. Leskovec p. Kr.	186	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+17	-2	+3.5	2	8	12	26	4	1	11
18. Lokove pri Mozirju	465	A.-Ž.	—	—	—	10	10	15	—	35	—	—	—	—	—	4	5	10	20	8	3	13
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	—	—	—	15	25	10	—	50	—	—	+10	-9	+1.0	—	4	6	20	9	2	11
20. Orehova vas pri Mariboru . .	270	A.-Ž.	—	—	—	20	15	30	—	65	—	—	+14	-5	+4.0	2	4	9	26	4	1	14
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . . .	536	A.-Ž.	—	—	—	5	10	—	—	15	—	—	+6	-14	+2.4	3	1	6	20	11	—	6
22. Vržej p. Ljut.	176	A.-Ž.	—	—	—	25	10	10	—	45	—	—	+13	-5	+1.4	—	5	7	27	4	—	11
23. Cezanjevci . .	182	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+12	-10	+0.0	—	—	7	17	6	8	6
24. Guštanj	398	A.-Ž.	—	—	—	15	15	—	—	30	—	—	+12	-10	+0.0	—	—	7	17	6	8	6
25. Jarenina	262	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+12	-10	+0.0	—	—	7	17	6	8	6
26. Nedeljica pri Turnišču	170	A.-Ž.	—	—	—	95	110	50	—	245	—	—	+13	-2	+2.7	—	3	9	24	7	—	15

Boh. Bistrica. Na občnem zboru dne 28. dec. je članstvo zahtevalo, naj izdaja društvo svoje glasilo kot dosedaj.

Novo mesto. Poraba medu v tem mesecu je bila manjša kot druga leta.

Leskovec pri Krškem. Nekateri čebelarji imajo na prodaj še večje količine cvetličnega in ajdovega medu. Pod ceno² ga ne dajo. Poskušajo ga predelavati v

medico³ in jo razpečavati. Pravijo, da se jim bo obneslo.

Orehova vas. Čebele spe mirno, čebelarji pa pridno agitiramo, da se bo naše članstvo v letu 1931. pomnožilo.

Nedeljica pri T. Čebele so bile mirne razen ob onih dneh, ko so jih vznemirjale sinice. — Široko odprta žrela so bila ves mesec mokra kakor ob spomladanskih jutrih. — Ajdovca prodajajo na debelo po 10 Din.

² Pod katero?

³ Skoda za božji dar! (Opom. glav. por.)

Bilanca blagovnega oddelka dne 31. decembra 1930.

Imovina	Din		Dolg	D n		p
	Din	p		Din	p	
Gotovina v blagani	1.389	65	Upniki	13.888	60	
Vloga v Poštni hranilnici v Ljubljani	2.563	50	Do g zakladu za Čebelarski dom	155.000	—	
Vloga v Mestni hranilnici v Ljubljani	4.800	—	Premoženje; početno stauje	Din 112.443 63		
Zaloga bla a	228.970	50	prebitek	Din 223-12	75	
Dolžniki	14.146	70				
Predplačila	1.995	—				
Inventar: prodajalne	Din 9.518'—					
tvornice satnic	Din 18.172'—					
	27.690					
	281.555	35		281.555	35	

Račun izgube in dobička blagovnega oddelka dne 31. decembra 1930.

Izguba	Din		Dobiček	Din		p
	Din	p		Din	p	
Obresti in popusti	4.816	90	Prebitek	57.610	28	
Trgovski stroški: plače in ngrade						
"	Din 21973'—					
Najemnine	" 1245 '86					
Selitveni stroški	" 950'—					
Usluž. davek in zavarovanje pri OUZD.	" 1181-80					
Ostali manjši izdatki in režija	49.443	52				
Odpis inventarja	3.075	60				
Odpis vloge v P. H. na Dunaju	51	14				
Prebitek	223	12				
	57.610	28		57.610	28	

V Ljubljani, dne 17. januarja 1931.

Vodja blagovnega oddelka: Adolf Arko, l. r.

Pregledata in v redu našla:

Jos. Kobal, l. r.

Sluga Anton, l. r.

Društvene vesti.

Brzobjavka z dne 25. decembra 1930.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim svojim čebelarским bratom!

Svetozar Djordjević,
predsednik »Zveze jugoslovanskih
čebelarских društev«.

Naš list. Na razna vprašanja glede našega lista sporočam vsem čebelarjem sledeče: Vse podružnice so dobile nalog, da na svojih občnih zborih obravnavajo tudi zadevo skupnega lista, ki je začel izhajati pod okriljem Kmetijske družbe. Podružnice so imele odločiti, ali naj se pridružimo skupnemu listu in ukinemo svoj samostojni list »Slov. Čebelar«, ali ne. Društveno tajništvo je dobilo sedaj izjave naših podružnic. Vse podružnice — razen ene — so se izjavile odločno proti skupnemu listu Kmetijske družbe. Prvo razveseljivo dejstvo, ki ga posnemam iz teh podružničnih poročil je, da žele naši čebelarji mnogo strokovnega štiva, da si žele še večji obseg našega lista, ne pa, da bi se obseg čebelarskega štiva še zmanjšal. Drugo razveseljivo dejstvo pa so čebelarji pokazali s tem, da so kakor en mož nastopili za svoje društvo in branili svoj list.

Z ozirom na ta poročila sporoča odbor, da bo naš list »Slov. Čebelar« tudi nadalje izhajal samostojno kakor do sedaj kot strokovno glasilo našega društva. Kakor podružnice upamo, da se bodo odrezali tudi ostali čebelarji. Apeliramo zato na čebelarsko zavest naših članov in prosimo vse, da nam ostanejo zvesti tudi nadalje.

Tajnik.

Ugotovitev: Čebelarsko društvo radevolje izjavlja, da g. Kobal, ki je imenovan v seznam zapisniku z dne 29. oktobra 1930, objavljen v št. 12 l. 1930 našega lista, ni istoveten z g. Josipom Kobalom, strokovnim učiteljem in tajnikom UJU v Ljubljani.

ZAPISNIK

se je širšega društvenega odbora, ki se je vršila dne 9. novembra 1930. — Navzočni so bili razen g. Šmajdka, ki je bil zadržan in se je opravičil, vsi gg. odborniki.

G. predsednik je ugotovil sklepčnost ter pojasnil odbornikom važnost seje. Prešel je takoj k prvi točki dnevnega reda in podal besedo tajniku.

1. Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje, to je od 29. oktobra t. l. ter podal poročilo o vseh sklepih ožjega odbora, ki so bili izvršeni od zadnje seje širšega odbora (20. junija t. l.). Zapisnik in poročilo o sklepih sta bila odobrena.

2. Tajnik je prebral poročilo o anketi, ki jo je sklicala banska uprava na dan 23. oktobra 1930 zaradi izdajanja skupnega gospodarskega glasila. To je bila glavna točka sporeda, zaradi katere je bila sklicana seja širšega odbora. Poleg tajnikovega poročila je poročal o anketi tudi g. predsednik in g. Bukovec, ki sta podrobneje pojasnila potek razprav na anketi. Posebne važnosti je, da bi pomenilo izdajanje skupnega kmetijskega lista začetek združitve vseh kmetijskih društev v odseke Kmetijske družbe, s tem bi bilo svobodno delovanje našega društva brez dvoma ovirano.

G. predsednik je predlagal, naj se pošlje banski upravi posebna spomenica, s katero naj bi se pojasnil težaven položaj, ki bi nastal za naše društvo z uvedbo skupnega glasila. Sestavljeno spomenico je nato prebral in jo predlagal v sprejem. Spomenica je bila soglasno sprejeta.

G. predsednik je nato pozval gg. odbornike, da se izjavijo, kaj mislijo o nameri banske uprave.

Mnenja, ki so jih podali gg. odborniki, so bila naslednja:

1. »Dokler obstoji društveni zakon, nas nihče ne more prisiliti do združitve s Kmetijsko družbo. Uklonili se bomo le volji občnega zbora. Odkritosrečno in brez strahu ter ne glede na levo ali desno naj povedo podružnice, kaj mislijo o predlogu banske uprave.«

2. »S skupnim listom bomo pokopali naše društvo. Razlika med sedanjimi in bodočimi stroški za list bo precej neznatna, ker bodo morali člani plačevati tudi članarino za društva. Za naše društvo bosta pa članarina in naročnina celo še višja, kajti znašali bi letnih 45 Din, toliko pa čebelarji ne bodo mogli plačati.«

3. »Vprašal sem čebelarje na deželi. Bili so sicer raznega mnenja, toda edini so si pa bili v tem, da se mora članarina znižati. Vsi pa so bili proti temu, da bi pri tem društvo količkaj trpelo ali morda celo izginilo s površja. Večina čebelarjev je za to, da ostanemo v lastni hiši.«

4. »Razmotrivali smo doma o skupnem listu. Mnenja so bila različna. Nekateri so bili sicer za skupen list, ker so mislili, da bo potem cenejši. Dobiček bi sicer bil, ker bi članke čebelarske vsebine bralo več naročnikov. Načeloma nismo proti skupnemu listu, toda čebelarski del mora imeti isti obseg, kot ga ima sedaj Sl. Č., novi list mora biti cenejši, ne pa dražji.«

5. »Govoril sem s čebelarji, ki so v prvem trenutku pozdravljali to idejo. Ko smo pa natančneje premislili, smo spoznali, da bi pomenil skupen list nazadovanje. To je bilo možno pred 40 leti. V današnji dobi pa se vse specializira. Prepričan sem, da gospodje nimajo slabih namenov, a prakse nimajo. Pri Kmetijski družbi so bili vedno politični prepripi, pri našem društvu pa nočemo politike.«

6. »Z uresničenjem akcije izgubimo člane, izgubimo njih evidenco in bodo za skupno čebelarstvo stvar izgubljeni.«

7. »Prepričan sem, da bo Kmetijska družba z nami prav po mačehovsko ravnala. Cuvajmo svojo svobodo za vsako ceno. V imenu svoje podružnice predlagam, da ostane društvo, kakršno je. Drevo mora rasti na ven, če raste na noter, usehne.«

8. »Ni zadosti, da delujejo pri stvari samo strokovnjaki. Treba je tudi domačih delovnih moči. Članki morajo biti popularni. V odsekih se navadno malo dela.«

9. »Strinjam se s predgovornikom. Čebelarstvo je toliko vredno, da bi ga morale oblasti tako ceniti, kakor je resnično vredno. Društvo naj ohrani svojo avtonomijo.«

10. »Inozemski listi, ki so zastopali vse kmetijske panoge, so vsi žalostno prenehali, le specialni listi so ostali.«

Po teh izjavah odborikov je bilo soglasno sklenjeno, da se naše društvo za sedaj ne pridruži akciji za skupen list. Banski upravi se pošlje spomenica, ki jo je v začetku seje prebral g. predsednik. V spomenici naj se pripomni, da društvo nima nikake garancije, da bo list uspešno deloval. Tudi bi bil obstoj društva s skupnim listom ogrožen.

3. Občni zbor, ki naj bi sklepal o akciji banske uprave, se ne skliče. Podružnicam se pošlje okrožnica v zadevi skupnega lista. Sestavljena naj bo popolnoma objektivno, da bodo imele podružnice jasno sliko. Podružnice naj jo obravnavajo na občnih zborih, sklepe naj pa pošljejo glavnemu odboru, ki bo na njih podlagi usmeril nadaljnje postopanje.

4. Društvo se po deputaciji pokloni ministrske, mu predsedniku generalu Petru Živkoviču. V deputacijo so bili določeni gg. predsednik Verbič, Arko in Dermelj.

5. G. Puš je podal svoje poročilo o ustanovitvi čebelarke zadruge. Poročal je tudi o dopisih, ki jih je dobil od zadrug na Dunaju, v Zagrebu, Dubrovniku in Pragi. Poročevalec je mnenja, da bi se mogla medena kriza rešiti le z ustanovitvijo zadruge. Rad pa se prilagodi vsaki akciji, ki bi izkuzala medeno krizo rešiti tudi na kak drugačen način. Po debati, ki so se je udeležili gg. Verbič, Bukovec, Okorn in Puš je bilo sklenjeno, da se stavi g. Puš podoben načrt, ki ga prejmejo vsi odborniki širšega odbora v razmotrivanje. Pri prihodnji seji širšega odbora pa se bo vse gradivo končno obravnavalo. G. urednik je naznanil, da bo priobčil v prihodnjih številkah našega lista izčrpno in objektivno poročilo o zadrugi.

6. Zaradi članka »Kje e tista dežela...?«, ki ga je spisal g. Puš in ki je bil objavljen v 11. številki Sl. Č., se je razvila živahna debata. V tem članku je namreč g. Puš neupravičeno napadel društveni odbor in g. urednika. G. Puš je pojasnjeval, zakaj je spisal ta članek ter zatrjeval, da njegovi očitki niso naperjeni proti odboru. Zadeva je bila likvidirana s tem, da bo g. Puš v prihodnji številki našega lista podal primeren popravek.

7. O reklami za prodajo medu je poročal g. Peternel. Žal, da je dobil od članov dosedaj le en sam propagandni članek. Sam je moral sestavljati razne članke, do sedaj 6. Članke so objavili razni časopisi. Posebno so nam naklonjena uredništva v mariborskem okolišu. Žal, da je od ljubljanskih listov redno prinašal članke le »Slovenec«, drugi listi pa te usluge našemu društvu niso storili. Ker so za časopisno reklamo nastali stroški, je odbor sklenil, da jih krije glavno društvo in Zveza v Ce-

lju vsak polovico. Nadaljnje članke bo pošiljal g. Peternel tajniku osrednjega društva, ki jih bo razmnožil in razposlal časopisom.

Uvesti pa bo treba intenzivno propagando za uživanje medu, ki pa bo stala mnogo denarja. Odbor je sklenil, da zaprosi banksko upravo za podporo, da more izvesti propagando.

G. Peternelu se je g. predsednik za požrtvovalno delo lepo zahvalil. Vse stroške, ki jih je imel g. Peternel, mu društvo povrne.

8. O posredovanju pri prodaji medu, ki jo vodi g. predsednik Verbič, je voditelj podal daljše poročilo. V prvi vrsti posreduje v prid manjših čebelarjev. Odbor je razpravjal tudi o cenah medu, o pomanjkanju cvetličnega medu itd. Vodja blagovnega oddelka g. Arko je izjavil, da kupuje blagovni oddelek med le od podeželskih čebelarjev in od teh le manjše količine, tako da jih bo čim več prišlo na vrsto.

9. Širši odbor je obravnaval tudi besedilo, ki naj bi se natisnilo na nove posode za med. Vse potrebno uredita gg. Arko in Okorn.

10. Glede poprave bilance, ki je bila sestavljena po revizijski komisiji, je podal g. Arko posebno poročilo. G. Arko je namreč ugotovil, da se bilanca revizijske komisije ne ujema točno z dejanskim stanjem blagovnega oddelka, in je zato predlagal nekatere popravke. Predlog je širši odbor odobril. K temu poročilu je dodal še g. predsednik nekatera pojasnila, da pozneje ne bo kakih presenečenj.

Nagrada revizijski komisiji, ki je bila že izplačana, je bila naknadno odobrena.

11. G. predsednik je poročal o uvedbi članskih izkaznic, ki bodo natisnjene na ovojnem listu Sl. Č. Izkaznice so potrebne za razne prilike, zaradi potrdila o plačani članarini, blagovnega oddelka itd. Veljavne pa bodo le tiste izkaznice, ki bodo potrjene od podružničnega blagajnika ali pa od glavnega odbora, da je bila članarina plačana.

12. Na podlagi poročila vodje opazovalnih postaj, g. prof. Verbiča, je širši odbor sklenil, da naj opazovalne postaje ostanejo še nadalje ter naj se nabavijo vse potrebne tiskovine.

13. G. Bukovec je poročal, da se je preselil v Jugoslavijo ugledni slovenski čebelar g. Anton Žnidaršič. Njegove zasluge so vsem čebelarjem dobro znane. Deloval je mnogo let kot podpredsednik v odboru. Predlaga, da naj se kooptira v odbor. Predlog je širši odbor z veseljem sprejel.

Ker ni bilo drugih predlogov, je g. predsednik sejo zaključil. Seja je trajala od pol 11. ure dopoldne do pol 4. ure popoldne nepretrgoma.

Ljubljanska podružnica bo imela prihodnjo odborovo sejo v torek, dne 10. februarja 1931. Kraj in čas običajen.

Nove opazovalne postaje. Nekateri poročevalci bodo zaradi prezaposlenosti ali selitve opustili vodstvo opazovalnih postaj. Nekoliko starih postaj bo društvo tudi premestilo. Odbor poziva zato vse podružnice in tudi posameznike, ki žele opravljati opazovalne postaje in se zavežejo, da bodo po preizkušnji ta posel vsaj tri leta vestno vršili, naj se nemudoma pismeno zglašijo pri društvenem vodstvu ali pa pri glavnem poročevalcu. Vpoštevali bomo zlasti kraje, kjer doslej še ni opazovalnih postaj in ki so od dosedanjih v primerni oddaljenosti.

Podružnične vesti.

Velenjska podružnica je imela svoj občni zbor dne 14. decembra 1930. Od 23 članov je bilo navzočih 13. Predsednik Mlinšek je podal obširno poročilo o IV. rednem občnem zboru »Zveze« v Celju, ki se je vršil 19. marca 1930. Njegovo zanimivo poročilo nas je nekoliko presenetilo. Tajnik in blagajnik Bratkovič je podal svoje poročilo. V preteklem letu so bili trije občni zbori. Dohodkov je bilo Din 657-05, stroškov Din 14-05. Za leto 1931. je bil izvoljen stari odbor. — Vnel se je živahen razgovor o združitvi gospodarskih listov. (Glej »Čebelarja« 12. zvezek, l. 1930.!) Načelno pozdravljamo namero banske uprave, vendar zahtevamo, da ostane »Slov. Čebelar« v istem obsegu kot doslej, istotako tudi naše sedanje društvo, ki hočejo, da postane odsek velikega, enotnega kmetijskega društva. Želimo torej, da ne bodo čebelarji nikjer prikrajšani. — Nato se je razvil razgovor o današnji ceni A.-ž. panjev. A.-ž. panj je za nas najpopolnejši. To dejstvo je spoznala večina naprednih čebelarjev. Vendar si pa marsikateri navdušeni čebelar ne more nabaviti A.-ž. panja, ker je res predrag, zlasti v sedanjih denarni krizi. Zato ponekod izdelujejo čebelarji-nemizarji sami te komplicirane čebelne domove in »izumijo« včasih posebno mero, ki je »boljša« od predpisane. Kje ostane enotnost mere, ki je zelo potrebna pri umnem čebelarjenju? — Ni treba o tem posebej razpravljati, ker ve to vsak čebelar. Kje tiči vzrok kvarjenja panjev? Na vsak način pri našem osrednjem društvu, ki jih predrago prodaja (po 280 Din). Marsikateri mizar bi izdelal panje ceneje, pa se sklicuje na ceno blag. oddelka. (Včasih jih napravi domač mizar bolje, kot so društveni.) Primerna cena bi bila 150 do 180 Din osobito sedaj, ko je cena lesu padla. Ako dá društvo izdelati 200 A.-ž. panjev, ima od dobavitelja še nekaj dobička. Če pa nekoliko riskira,

se mu bo povrnilo. Potem bi skoraj vsak imel pravilno izdelane A.-ž. panje. Zaradi tega apeliramo na osrednje društvo, da glede cene panjev nekaj ukrene, ker večina članstva so mali čebelarji. Ako je v društvu dobra volja, je vse mogoče. Naj ne ostane naša želja glas vpijočega v puščavi. — Bratkovič Anton, tajnik.

O p. u r e d n i š t v a. Očitki našemu blagovnemu oddelku se mi ne zde povsem upravičeni. Marsikdo bi si utegnil napraviti na podlagi tega poročila popolnoma krivično sodbo o njem. Zato bomo o izdelavi panjev in o cenah v prihodnji številki obširneje razpravljali. Nam je za resnico!

Podružnica za Poljansko dolino je imela redni občni zbor dne 7. decembra 1930 v šoli. Udeležilo se ga je precej čebelarjev. Pri volitvi novega odbora so bili izvoljeni: Anton Fintar za predsednika, Ignac Čadež za podpredsednika, Janez Oman za tajnika, Maks Krmelj za blagajnika, Matija Demšar, Franc Perko in za žiri Franc Cvetličič pa za odbornike.

Naš odbornik iz Žirov nam je poročal, da je v žirovski okolici precej novih čebelarjev. Upa, da jih pridobimo za člane, ker so zelo navdušeni in se zanimajo za čebelarstvo. Odborniku Cvetličiču smo se najlepše zahvalili za njegov trud pri nabiranju članov.

Obravnavali smo tudi o skupnem gospodarskem glasilu in sklenili, naj ostane »Slov. Čebelar« še nadalje naše glasilo.

Leta 1930. smo naročili 1000 akacijevih sadik in smo jih razdelili med člane, da so jih posadili.

Predavanja, ki se je vršilo maja meseca v Poljanah, se je udeležilo prav lepo število članov. Predaval je g. Okorn, ki mu izrekamo iskreno zahvalo za trud.

Želim vsem čebelarjem rojivo in medeno čebelarstvo leto! — J. Oman.

Dopisi.

Iz Haloz. Haloze bi lahko prištevali med kraje, ki so na glasu zaradi dobre čebelne paše. Kakor povsod je lani tudi v Halozah slaba predla čebelar in čebelarjem, posebno roji so bili slabi in še ti so radi uhajali in so bili za naše razmere zelo pozni. Vreme je bilo jako neugodno in vetrovno. V prvi polovici maja meseca, ko so se čebele pripravljale za rojenje, je nastopilo mrzlo deževno vreme, pa so vrgle zalego, posebno trotjo, iz panjev, podrle matičnike in rojile tri tedne pozneje, kot bi bile normalno. Na divjih češnjah, ki rastejo po haloških gozdih v velikih množinah, se dobile nekaj nektarja, na pravem kostanju, ki je tukaj glavna paša, niso dobile popolnoma nič. Na kostanjevem in hrastovem listju je bilo precej mane, ki pa čebele zanjo niso marale.

Pred ajdovo pašo so bili panji popolnoma suhi, razen zelo močnih družin, ki niso rojile. Resno smo se že bali, da bomo morali združiti in prezimiti na sladkorju, toda hvala Bogu, tega ni bilo treba. Ves čas, ko je ajda cvetela, je bilo lepš, četudi malo presuho vreme. Točili letos nismo nič. Dal Bog prihodnje leto bolj!

S čebelariskim pozdravom! — Rim Rudolf.

Slovinci in ajda. Naši pradedje so stanovali v vzhodnih deželah, kjer je solnce vedno vroče. Zgodilo pa se je, da so se v teh deželah začeli ljudje

silno množiti. Od dne do dne jih je bilo več. Zato so si morali iskati drugih bivališč. Gospod Bog jih je zelo ljubil zaradi njih miroljubnosti. Zato jim je izročil, preden so odpotovali iz svoje prvotne domovine, malo zrnca ter jim naročil: »Koderkoli boste potovali, vsejte to zrno! Kjer bo ozelenelo in rastlo, tam se naselite. Ako pa to zrno ne ozeleni v treh dneh, izkopljite ga zopet ter potujte dalje!«

Selili so se naši pradedje iz kraja v kraj, šli so vedno dalje in dalje. Kamor so prišli, so najprej vsejali zrno. Toda zrno ni hotelo vzkliti in ozeleneti. Slednjič po dolgotrajnem potovanju so prišli v današnje slovenske dežele. Hitro so vsejali zrno. In glej! Zrno je ozelenelo ter cvetelo in obrodilo koristen sad. Od tistega časa sejejo Slovenci ajdo. — Tomaž Novak, Grabrovnik pri Strigovi.

Neka ljubljanska trgovina na Sv. Petra cesti ponuja v svoji izložbi »Jeruzalemski med« po 20 Din kg. Ljubljanci pa pravijo, da jim mnogo bolj steri med domačega izvora, ki je v vsakem oziru finejši.

Drobiž.

Ureditev šolskih čebelnjakov. V kmetijskem ministrstvu dokončavajo pravilnik, po katerem naj bi se v vseh šolah v naši državi uredili čebelnjaki z najmanj 5 do 10 panji. Le-ti naj bi služili napredku čebelarstva v Jugoslaviji. Krediti za to so že rezervirani.

To vest sem posnel po »Slov. Narodu«. Manjka ji pa pripombe, da spada k vsakemu čebelnjaku tudi skrben gospodar. To velja še posebno o čebelnjakih, ki služijo učnim namenom. Z zanemarjenimi učnimi predmeti dosežemo baš nasprotno, kar nameravamo. Zato bi bilo treba kmet. strokovnemu pouku učiteljskega naraščaja v učiteljskih posvetitih mnogo več pozornosti nego doslej. V. letnik bi lahko dal mlademu učitelju na pot čvrsto podlago za tisto, kar nam življenje dela vredno, da ga živimo: ljubezen do narave in kar je z njo v zvezi.

Virientova stiskalnica za vosek. Pred leti smo uvedli tako zvano Pavlinovo stiskalnico za vosek. Kako je nanoslo, da smo jo začeli imenovati po očetu Pavlinu, mi ni znano. Sedaj sem dožgal, da je stiskalnico sestavil čebelar Jakob Virient iz Olševka pri Kamniku. Sam oče Pavlin mi je nedavno potrdil, da je to res in da je model dobil od Virienta. Omenil mi je tudi, da bi se stiskalnica morala po pravici imenovati Virientova. Tako naj jo čebelarji v bodoče tudi nazivajo. Ker je tudi Virient svoj čas mnogo pripomogel k uvedbi panjev z veliko mero, je prav, da njegov spomin ne izgine iz čebelarških vrst. Zato je tudi umestno, da nas vsaj stiskalnica spominja na vzornega čebelarja izpod Kamniških planin.

Čudna statistika. V lanski 23. številki je objavil »Kmetovalec« članek »Zveza med čebelarstvom in kmetijstvom«, ki se v glavnem opira na podatke, katere je objavil dr. Konjev v »Glasniku kmetijskega ministrstva«.

Nas zlasti zanimajo številke glede števila panjev, pridelka medu in pridelka voska. Člankar piše: »O številu panjev v vsej državi nam sicer pravi statistika, da je raslo od leta 1921. do 1927., potem pa padlo na polovico. Vendar so te številke nezanesljive, kajti malo je verjetno, da bi od 708.000 panjev v letu 1927. jih ostalo v letu 1929. le 340.000. Pisatelj ugotavlja tudi, da v tej devetletni dobi čebelarstvo v naši državi ne kaže posebnega napredka razen nekoliko zvišanja okvirnih panjev. Pridetek medu v državi v letu 1929. ceni dr. Konjev na 15 milijonov kilogramov v vrednosti 300 mili-

jonov dinarjev in blizu enega milijona kilogramov voska v vrednosti okrog 80 milijonov dinarjev. Čeprav so cene za med in vosek vzete nekoliko previsoko, vendar nam pričajo o visoki gospodarski vrednosti čebelarstva.«

K tem »statističnim podatkom« pripominjamo tole. Brez dvoma je zelo padlo število panjev leta 1929., ker jih je izredno huda zima v letu 1928./1929. po nekaterih krajih Jugoslavije pobrala nad polovico. Naš izveščitelj iz Vojvodine nam je omenil, da je zima tam takrat strahovito žela in da so ponekod pomrli zaradi lakote vsi panji prav do zadnjega. So pa tudi pokrajine, kjer so čebele popolnoma normalno prezimile. Zato utegne biti prav, ako računamo, da nam je zima 1928./1929. pobrala v celoti četrt panjev, ponekod več, ponekod manj. Spomladi leta 1929. smo imeli torej okoli 500.000 panjev. Razume se, da je bilo med njimi velik odstotek takih, ki niso bili sposobni niti za rojitev niti za izdatno izkoriščanje paše. Zato je čisto nemogoče, da bi ti panji bili nabrali 15.000.000 kilogramov medu, torej povprečno po 30 kg na panj.

Še bolj ponesrečena je pa statistika o pridelku voska. Mislimo, da je ravno desetkrat pretirana. Recimo, da bi ne bil umrl niti en panj in bi jeseni bili podrli vse in še roje povrh ter skuhalo vse satje, pa bi ne dobili 1.000.000 kg voska. Dosti je, ako računamo, da pridelamo na panj $\frac{1}{3}$ kg voska, v celoti torej (500.000 panjev \times 20 dkg) 100.000 kg. To bi bil normalni pridelek, kolikoršnega lahko zagovarja soliden statističar, ki je v stroki podkovan. Za svojo osebo pa ne verujem niti v to številko. Ako predpostavljamo, da se je tudi iz satja vseh tistih panjev, ki so pomrli v omenjeni zimi, skuhalo še kakih 50.000 kg voska, lahko rečemo, da so jugoslovanski čebelarji pridelali leta 1929. kvečjemu 150.000 kg voska. Pa ne pozabimo, da smo dobili rezultat na podlagi številke, ki so kolikor toliko nezanesljive. Zato smo upravičeni reči, da dejanski pridelek voska ni dosegel niti 100.000 kg, ker racionalno kuhanje voska pri nas še zelo malo poznamo.

Dr. Konjev ceni vrednost enega kilograma medu na 20 Din, voska pa na 80 Din. Oboje je pretirano. Povprečna prodajna vrednost za kg medu je bila leta 1929. 14 Din, za vosek pa 40 Din. Torej se je dr. Konjev uračunal pri medu za 30%, pri vosku pa kar za 50%.

Ta primer nam jasno dokazuje, kolike vrednosti je statistika, ki se opira na netočne številke. Čudimo se, kako je mogel »Kmetovalec« gornje številke objaviti, ne da bi jih bil kritično presodil. Še bolj čudno pa je, da uredništvo »Kmetovalca« ni hotelo objaviti dopisa nekega našega člana iz Kamniškega okraja, ki je nastopil proti številkam dr. Konjeva. Uredništvo je objavo odklonilo z utemeljitvijo, da ni dopustno kritizirati državne statistične podatke... »Hkkm, Hkkm, hud je tvoj tobak, o cesar Janez,« je dejal Martin Krpan, ko se je nakihal in ocedil nos.

Av gust Bukovec.

Medena kriza v Nemčiji zavzema čimdalje večji obseg. Poraba medu naglo pada. Ljudje nimajo denarja, pa se branijo izdatkov za stvari, ki jih ne potrebujejo za vsakdanji kruh. Ker smatrajo med za slaščico, izginja čimdalje bolj z liste vsakdanjih potrebščin. Najbolj znana veletrgovina z medom v Bremen u Hans Sommer je napovedala konkurs...

Poročilo z dunajskega medenega trga. Do konca oktobra 1930. l. so uvozili v Avstrijo 4616 stotov medu. Povprečna cena uvoženega medu znaša 11 Din za kg franko avstrijska meja, nezacarinjeno. Najcenejši dobavitelj je še vedno Rusija, ki dobavlja med po slepih cenah. Pa tudi druge države si skušajo pridobiti dunajski trg, zlasti Uruguay, Grška, Brazilija, Bolgarska in Nizozemska Indija. Da napravijo kupčijo, dobavljajo med še ceneje kakor Rusija, in sicer za neverjetno nizko ceno, ki ne dosega niti 1 šilinga (8 Din). (Bienen-Vater.)

Reklamo za večjo porabo medu mora pomagati delati sleherni član našega društva. Blagovni oddelek je založil lične posodice za med iz povoščene lepenke, ki so zelo poceni in kakor nalašč za reklamo. Segajte po njih!

Zračni mehurčki na medu v kozarcih ne napravljajo blaga vabljivega. Kadar polnimo steklenice, jih ne smemo držati globoko pod pipo. Držimo jih čisto blizu in nekoliko posevno, da se med cedi od roba po steni navzdol.

Spomladansko pitanje čebel pred žrelom je bilo v starih časih po Gorenjskem splošno v navadi. Kadar so kranjiči nabito polni čebel, satje pa dodelano do konca, ni niti zadi niti spredaj v panju prostora za koritce z medom. Ako nastopi slabo vreme in so čebele lačne, jih ne moremo pitati drugače kakor pri žrelu. V mraku postavimo tja koritce

tako, da morejo čebele iz panja, torej za prst stran od žrela. Nato nalijemo vanje mlačnega razredčenega medu, na vrh pa denemo primerno dolge konce slame, da čebele ne potonejo. Nato vtaknemo prst v raztopino in naškropimo čebele pred žrelom, ki živež v koritcu naglo zavohajo in ga začnejo znašati v panj.

Tako pitanje je umestno, kadar niso noči prehladne in kadar panji že prisedajo. Ko smo vsa koritca napolnili, se prepričajmo, ali vsi panji klajo jemljejo. Ako se kak panj zanjo ne zmeni, pa je živalen, je znamenje, da je še ni zavohal. To se pa prav redkokdaj pripeti, kvečjemu morda takrat, kadar pokladamo sladkor, ki je brez duha. Čebele takega panja moramo pri žrelu ponovno z medom naškropiti, pa bo kmalu nastal direndaj, ako je panj piče v resnici potreben.

Zjutraj navsezgodaj, torej še preden posije solnce, oziroma še preden se čebele ožive, moramo koritca pobrati, da ne nastane rop, kajti lahko se pripeti, da ta ali oni panj ne pobere vsega živeža. Ako se ravnamo po teh navodilih, se ni bati ropanja. Nerazumljivo mi je, zakaj se je g. Virmašan lani spotaknil nad g. Dolinskim, ki je ta način pitanja sam preizkusil in ga toplo priporočal. Baje je v bližini g. Virmašana nastal rop pri nekem čebelarju, ki je na ta način pital. To je nemogoče, ako se je ravnal točno po navodilih. Znani ljubljanski čebelar Peter Pavlin že od nekaj tako pita, pa še ni doživel ropa. Tudi pisec teh vrstic je pred leti pokladal na ta način in je bilo vse v redu.

Rop nastane le, ako čebele ne izpraznijo koritec in se čebelar zjutraj predolgo v postelji zamudi in koritec dnevno ne pobere.

Zapisujemo stroške za svoje čebelarstvo. Morda jih bomo prej ali slej potrebovali, da dokažemo davčni upravi, da ni vse zlato, kar se sveti. Priznati moramo, da davčne oblasti čebelarjev ne preganjajo. Včasih se pa le dobi kak zloben človek, ki najde celo v tem naslodu, da ovaja svoje tovariše zaradi obdavčenja njih čebelarstva. Tedaj je dobro, da se lahko izkažemo, koliko smo v resnici imeli dohodkov. Zlobnih ljudi se varujmo. Ne imejte opravka s potuhnjenjenci, ki prihajajo k vam z nedolžnim obrazom, za hrbtnom pa napravljajo lažnive anonimne ovadbe. Tudi taki »čebelarji« se dobe! To si naj zapomnijo posebno tisti čebelarji, ki se radi malo pobahajo.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. januarja 1931 za društvene člane.

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	275	—
1a	A.-ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	290	—
	Kovinski deli za A.-ž. panj:		
2	Palica, napol jeklena, pocinkana, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, žična, pocinkana, m ²	36	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata		50
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
9	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine		75
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		05
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, navadna, m ²	88	—
13	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, za en panj	14	—
13a	Matična rešetka, nemškega fabrikata, laa, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-ž. panj, nezbit	1	—
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, enostranski	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, dvostranski	2	—
21	Babica (vijak za montiranje kovinskega zapaha na panj)		10
	Kovinski deli za A.-ž. panj so:		
	6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7 a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8 a; 3 kom. št. 9 ali 9 a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.		
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	40	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	46	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	40	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhnji del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	75	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	60	—
31	Kadilnik na meh	75	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	135	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za pritrdjevanje satnic	6	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	55	—
41	šilo za vrtnanje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratzee«)	45	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	10	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-Ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-Ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-Ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-Ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	18	—
74	Kletka za matico pri označevanju	4	—
75	Matičnica (kletka), raznih vrst, od Din 2— do	10	—
76	Matičnica (kletka) za razpošiljanje po pošti	3	—
77	Pinceta (kleščice) za prijem matice	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
83a	Lopatca za kidanje strjenega medu, pocinjena	20	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
84a	Nož za izpodrezavanje prizidkov nad satniški v A.-Ž. panju	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnimi sitom	130	—
87	Čistilnik za med, švicarskega sistema, za večji obrat	380	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	60	—
88a	Ploščica iz celuloida za posnemanje medu	3	50
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za ½ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po p-šti)	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	50
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za ½ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg (za pošiljanje po pošti)	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za ½ kg	3	—
101	Lonček iz prepariranega papirja za 6 dkg medu	—	75
102	Lonček iz prepariranega papirja za ¼ kg medu	1	25
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratze)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratze)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijač za vijake, navaden Din 3.—, boljši	5	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijač za kvačice	12	—
120	Tehnica za opazovalni panj	875	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—
124	Čebelarški znak (pozlačena čebelica)	45	—
125	Past za trote	40	—
126	Knjiga Anton Žnidaršič »Naš panj«	40	—